

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/127/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121012348
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2121012348.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., D. XXXX/XX, pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 18.05.2022, č. k. 3T/47/2021-1049, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.04.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obžalovanému A. B..

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., D. XXXX/XX,

odsudzuje:

Podľa § 277 ods. 3 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému pri určení probačného dohľadu ustanovuje skúšobná doba v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. h) Trestného zákona sa obžalovanému zároveň ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Trestného zákona na súhrnný trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu a člena dozorného orgánu obchodných spoločností a družstiev, vedúceho organizačnej zložky podniku, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby a prokuristu v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje vo vzťahu k obžalovanému A. B. výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 11.03.2022, sp. zn. 10T/29/2021, právoplatný dňa 11.03.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 18.05.2022, č. k. 3T/47/2021-1049 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného v bode 1.) z prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a v bode 2.) zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1.) obžalovaný A. B. napriek tomu, že na Daňovom úrade Trnava, so sídlom Trnava, Hlboká 8/1 za daňový subjekt B. Transport, s.r.o., so sídlom Trnava, Coburgova 84, IČO: 44 318 449, podal dňa 29.09.2016 riadne daňové priznanie k dani z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2015, v ktorom vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 40.114,56 eur so splatnosťou dňa 30.09.2016, a dňa 02.10.2017 podal riadne daňové priznanie k dani z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2016, v ktorom vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 40.114,56 eur so splatnosťou 02.10.2017 a dňa 29.12.2017 dodatočné daňové priznanie k dani z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2016, v ktorom upravil výšku vlastnej daňovej povinnosti na sumu 21.551,41 eur a dňa 30.01.2017 podal riadne daňové priznanie k dani z motorových vozidiel za zdaňovacie obdobie roku 2016, v ktorom vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 32.005,46 eur so splatnosťou 31.01.2017, z takto priznaných daní uhradil iba časť dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2015 sumu vo výške 22.259,79 eur a časť dane z motorových vozidiel za zdaňovacie obdobie roka 2016 vo výške 6.405,46 eur, a zvyšnú časť daní za spoločnosť B. Transport, s.r.o. nezaplatil, napriek tomu, že v čase splatnosti uvedených daní spoločnosť B. Transport, s.r.o., ktorej bol konateľom, disponovala dostatočným množstvom finančných prostriedkov, čím nezaplatením dane z príjmov právnických osôb spôsobil dlh na štátnom rozpočte v celkovej výške 39.406,18 eur a nezaplatením dane z motorových vozidiel spôsobil dlh na štátnom rozpočte v celkovej výške 25.600,- eur,

2.) obžalovaný A. B. napriek tomu, že na Daňovom úrade Trnava, so sídlom Trnava, Hlboká 8/1, za daňový subjekt B. Transport, s.r.o., so sídlom Trnava, Coburgova 84, IČO: 44 318 449, podal dňa 22.12.2017 riadne daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2017, v ktorom vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 12.386,29 eur s lehotou splatnosti dňa 27.12.2017 a dňa 20.06.2018 podal dodatočné daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2017, ktorým upravil vlastnú daňovú povinnosť na sumu vo výške 11.566,99 eur, s lehotou splatnosti dňa 20.06.2018, a dňa 23.02.2018 podal riadne daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2018, v ktorom vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 14.181,98 eur s lehotou splatnosti dňa 26.02.2018, a dňa 24.10.2018 podal riadne daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2018, v ktorom vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 12.671,72 eur s lehotou splatnosti dňa 25.10.2018 a dňa 26.11.2018 riadne daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2018, v ktorom vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 14.910,87 eur s lehotou splatnosti dňa 26.11.2018, z takto priznanej dane zaplatil iba časť vo výške 5.632,29 eur za zdaňovacie obdobie november 2017, časť dane vo výške 2.000,- eur za zdaňovacie obdobie január 2018, zvyšnú časť tejto dane v úmysle zadovážiť si neoprávnený prospech zadržal a Daňovému úradu Trnava napriek jej splatnosti neodviedol, a to napriek tomu, že ju vybral od svojich odberateľov, ktorí riadne zaplatili za ním fakturované dodania tovarov a služieb, a napriek tomu, že v čase splatnosti spoločnosť B. Transport, s.r.o., ktorej bol konateľom, disponovala dostatočným množstvom finančných prostriedkov, čím neodvedením dane z pridanej hodnoty spôsobil dlh na štátnom rozpočte v celkovej výške 45.699,21 eur.

Za to obžalovanému A. B. okresný súd uložil podľa § 277 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému ustanovil pri určení probačného dohľadu skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. h) Trestného zákona obžalovanému zároveň uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe v súčinnosti

s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanému uložil i trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu, člena štatutárneho orgánu, člena dozornej rady, prokuristu obchodnej spoločnosti a družstva v trvaní 48 (štyridsaťosem) mesiacov. A napokon podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bol zrušený vo vzťahu k obžalovanému A. B. výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 11.03.2022, sp. zn. 10T/29/2021, právoplatný dňa 11.03.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Po prednese obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Trnava bol obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení v priebehu hlavného pojednávania urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne okresný súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky obžalovaný odpovedal „áno“. Prokurátor na hlavnom pojednávaní vyjadril súhlas s tým, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného A. B.. Okresný súd vyhlásenie obžalovaného o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prijal, s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní vykonal len k výroku o treste.

Následne bolo po vyjadrení procesných strán na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie oboznámením správ o povesti na obžalovaného (register priestupkov, odpis z RT, lustrácia v STA), z ktorých bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ 1 x súdne trestaný, rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 11.03.2022, sp. zn. 10T/29/2021, právoplatný dňa 11.03.2022. Voči obžalovanému sa na súdoch v Slovenskej republike momentálne nevedie ďalšie trestné konanie. Obžalovaný bol v skúmanom období 2x priestupkovo postihovaný za priestupok na úseku cestnej premávky.

Pri určovaní druhu a výmery trestu okresný súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Okresný súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že zistil u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. j) Trestného zákona - doposiaľ viedol usporiadaný život, § 36 písm. l) Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a zároveň okresný súd nezistil žiadnu príťažujúcu okolnosť (odsúdenie Okresného súdu Trnava zo dňa 11.03.2022, sp. zn. 10T/29/2021, je v súbehu zbiehajúcej trestnej činnosti obžalovaného, preto nie je možné vzhľadom na príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona), okresný súd tak pristúpil k aplikácii § 38 ods. 3 Trestného zákona, nakoľko u obžalovaného prevyšoval pomer poľahčujúcich okolností, zároveň k aplikácii § 41 ods. 2 Trestného zákona (spáchaný zločin a prečin/asperačná zásada). Pri použití § 38 ods. 2 ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, potom prichádzalo podľa názoru okresného súdu do úvahy ukladanie trestu, v zmysle § 277 ods. 3 Trestného zákona v rozmedzí sadby 4 rokov až 10 rokov a 8 mesiacov (pôvodná sadzba 4-10 rokov).

Okresný súd pri zvažovaní výšky trestu pristúpil k použitiu § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a úprimne ho oľutoval, čím nastala teoretická možnosť per analogiam uzavretia a schválenia dohody o vine a treste. Súd považoval za dostatočný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, keď mal zákonnú možnosť uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby (t. j. 2 rokov a 8 mesiacov, čo sú dve tretiny z 4 rokov).

Okresný súd obžalovanému uložil podmienený trest pri samej spodnej hranici trestnej sadzby, t. j. 3 roky, pričom výkon trestu mu podmienne odložil za uloženia probačného dohľadu a uloženia obmedzenia spočívajúceho v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Skúšobnú dobu mu okresný súd určil v trvaní 4 roky. Okresný súd nepovažoval za potrebné ukladať obžalovanému nepodmienený trest odňatia slobody, s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ viedol usporiadaný život.

Nakoľko sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti, okresný súd podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu uložil trest zákazu činnosti vykonávať funkciu

štatutárneho orgánu, člena štatutárneho orgánu, člena dozornej rady, prokuristu obchodnej spoločnosti a družstva v trvaní 48 mesiacov.

Keďže okresný súd ukladal súhrnný trest, podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil vo vzťahu k obžalovanému A. B. výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 11.03.2022, sp. zn. 10T/29/2021, právoplatný dňa 11.03.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného a z dôvodu nezákonne uloženého trestu zákazu činnosti. Argumentoval nasledovne:

„V danom prípade súd prvého stupňa uznal vinu obžalovaného A. B. pre prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, a hoci sa jednalo o trestné činy taxatívne vymedzené v ustanovení § 61 ods. 6 Trestného zákona, v prípade ktorých bolo potrebné obligatórne uložiť trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby určenej v § 61 ods. 2 Trestného zákona (t. j. vo výmere prevyšujúcej 5 rokov a 6 mesiacov), súd uložil tento trest len vo výmere 48 mesiacov, a teda nezákonne.

Súd prvého stupňa sa pri výpočte funkcií podliehajúcich zákazu činnosti obmedzil na funkciu štatutárneho orgánu, člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu a prokuristu obchodnej spoločnosti a družstva, avšak tento trest bolo potrebné s prihliadnutím na účel trestu uložiť vo vzťahu k všetkým funkciám vymedzeným v ustanovení § 61 ods. 10 Trestného zákona (t. j. aj na vedúceho organizačnej zložky podniku, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby).

Nakoľko trest zákazu činnosti má charakter súhrnného trestu vo vzťahu k trestu uloženému rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 10T/29/2021 zo dňa 11.03.2022, je potrebné odvolaním napadnúť celý výrok o treste A. B., pretože v prípade opätovného uloženia trestu zákazu činnosti je potrebné podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona opätovne rozhodnúť aj o zrušení celého výroku o treste skoršieho rozsudku a nadväzujúcich rozhodnutí, ktoré stratia podklad.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti preto navrhujem, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T/47/2021 zo dňa 18.05.2022 vo výroku o treste A. B., a súčasne aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol sám rozsudkom tak, že obžalovanému A. B. uloží

- súhrnný podmienený trest odňatia slobody v zhode s napadnutým rozsudkom, t. j. vo výmere 3 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 4 roky a s určením primeranej povinnosti podľa § 51 ods. 4 písm. h) Trestného zákona,
- podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6, ods. 10 Trestného zákona trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu a člena dozorného orgánu obchodných spoločností a družstiev, vedúceho organizačnej zložky podniku, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby a prokuristu, a to vo výmere 6 (šiestich) rokov,
- s tým, aby podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona vo vzťahu k obžalovanému A. B. zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 10T/29/2021 zo dňa 11.03.2022, právoplatný dňa 11.03.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.“

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry, ktorá zotrvala na dôvodoch odvolania a v ňom uvedenom konečnom návrhu. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti obžalovaného podľa § 293 ods. 5 Trestného poriadku, nakoľko o termíne verejného zasadnutia bol riadne a včas upovedomený (uplatnená fikcia doručenia a lehota na prípravu bola zachovaná) a jeho účasť na ňom nebola nevyhnutná.

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku, ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 61 ods. 6 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 2, 3 alebo ods. 4, trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 2, 3 alebo ods. 4, trestný čin daňového podvodu podľa § 277a ods. 2 alebo ods. 3, trestný čin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 2 alebo ods. 3 a trestný čin marenia výkonu správy daní podľa § 278a ods. 2 alebo ods. 3, uloží mu trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v odseku 2.

Podľa § 61 ods. 10 Trestného zákona právoplatný rozsudok ukladajúci trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby alebo prokuristu je po dobu výkonu trestu rozhodnutím o vylúčení podľa predpisov obchodného práva.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená – prokurátor, a to v lehote ustanovenej v zákone.

Senát Krajského soudu v Tnave preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Okresný súd Trnava zákonným spôsobom vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dôkazy potrebné na meritórne rozhodnutie vo veci, tieto dostatočne a preskúmateľne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a svoje rozhodnutie aj dostatočne a presvedčivo odôvodnil (až na výrok o treste zákazu činnosti, ktorý bolo potrebné zmeniť).

Zo spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu skutkov uvedeného v obžalobe, skutky oľutoval, na otázky súdu I. stupňa v zmysle § 333 ods. 3 Trestného poriadku odpovedal áno, na návrh prokurátora konajúci okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov, zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov, sa nevykoná a následne vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že dokazovanie bolo v tomto smere vykonané zákonnou a procesne správnou formou v potrebnom rozsahu. Okresný súd v napadnutom rozsudku však pri ukladaní trestu zákazu činnosti pochybil, keď opomenul aplikovať § 61 ods. 6 Trestného zákona a obžalovanému uložil tak nezákonný trest (k tomu treba uviesť, že okresný súd pri ukladaní tohto trestu neaplikoval ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu).

Obžalovaný spáchal trestný čin uvedený v citovanom ustanovení § 61 ods. 6 Trestného zákona a preto krajský súd nezistiac dôvod na mimoriadne zníženie trestu uložil obžalovanému zákonný trest zákazu činnosti vo výmere 6 rokov.

K samotnému trestu je potrebné ešte uviesť, že je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Podľa názoru krajského súdu podmienený trest odňatia slobody spolu s trestom zákazu činnosti vo výmere 6 rokov vzhľadom na zásady uvedené v § 34 ods. 4 Trestného zákona zodpovedá pravidlám individuálnej ako aj generálnej prevencie a je trestom zákonným a spravodlivým.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku krajského súdu (keďže výrok o treste je jeden, krajský súd musel zrušiť výrok o treste v celom rozsahu, pričom k zmene došlo len pokiaľ ide o trest zákazu činnosti).

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.